

Handläggare
Peter Jönsson, Josef Chaib och Daniel Holmberg
Universitetskansliet
Peter.Jonsson@mau.se
Josef.Chaib@mau.se
Daniel.Holmberg@mau.se

Malmö universitets inspel till kommande forskningspolitiska proposition

Principerna i *Magna Charta Universitatum* bygger på att lärosätena ska vara ekonomiskt och politiskt oberoende, utbildningens och forskningens oskiljaktighet samt fri opinionsbildning och debatt. Dessa principer är grundläggande för den roll som universitet och högskolor har i ett demokratiskt samhälle. På så sätt kan lärosätenas kreativa kraft gynna en god samhällsutveckling. I dessa principer ingår också lärosätenas skyldighet att bedriva forskning på etiska grunder och att bidra till det allmännas bästa.

Förutom autonomi, behöver landets lärosäten ytterligare statliga forskningsresurser för att svensk forskning fullt ut ska kunna producera samhällsrelevant kunskap av hög vetenskaplig kvalitet. Därtill behöver fördelningen av forskningsresurser mellan landets lärosäten förändras. Trots rikliga tillskott av statliga forskningsresurser har svensk forsknings internationella position inte förbättrats. Att fortsätta på den inslagna vägen att koncentrera forskningsresurser till ett fåtal lärosäten torde därför inte ändra på saken. För att tillvarata alla lärosätets samlade forskningspotential bör resursfördelningen öka till lärosäten med underdimensionerad forskningsfinansiering. En indikatorbaserad fördelning av en del av basanslaget mellan landets lärosäten skulle därutöver sannolikt ge större effekt jämfört med att fördela resurser utifrån historiska meriter.

Sverige står inför stora utmaningar när det gäller kompetensförsörjningen inom flera för samhället viktiga områden. Arbetsmarknadens stora behov av hög kompetens i anslutning till professionsutbildningar inom samhällsviktiga områden – såsom vård, skola och omsorg samt beträffande industrins gröna omställning – måste gå hand i hand med att förutsättningarna för att bedriva forskning inom dessa områden förbättras. Ökade statliga resurser till forskning och forskarskolor inom dessa områden är därför nödvändigt.

Landets lärosäten behöver resurser för uppbyggnaden av lokal forskningsinfrastruktur för att bland annat möta de krav som övergången till öppen vetenskap ställer. Betydligt större insatser behöver också göras inom detta område både vad gäller internationell och nationell samordning av befintlig infrastruktur och finansiering av ny forskningsinfrastruktur.

1. Stärk basfinansieringen för att tillvarata alla lärosätens forskningspotential

Alla svenska lärosäten omfattas av samma regelverk och samma krav vad gäller kvaliteten i utbildning och forskning. Samtidigt har lärosätena väsensskilda ekonomiska förutsättningar att leverera den förväntade kvaliteten. Malmö universitet anser att denna diskrepans mellan förväntningar och resurser behöver rättas till genom att regeringen ökar de nya universitetens basanslag.

Universitets och högskolors roll i samhället är komplex. Lärosätena har många uppgifter som de behöver förutsättningar för att lösa på ett sätt som gynnar en positiv samhällsutveckling. För att alla lärosäten ska kunna bidra på bästa sätt behöver de vara fristående från särintressen, ha tillräcklig strategisk manöverförmåga för att kunna satsa på prioriterade forskningsinriktningar och samtidigt kunna forskningsanknyta den högre utbildningen. I dagsläget har lärosätena svårt att fullt ut medverka i en god samhällsutveckling eftersom de i alltför hög grad beroende av externa forskningsmedel, vilket leder till inskränkt autonomi och till kortsiktighet.

För att lärosätena bättre ska kunna bidra till samhällsutvecklingen – genom att generera kunskap som bygger på fri forskning och vara en kritisk röst på vetenskaplig grund – behöver den akademiska friheten stärkas. Lärosätena behöver en högre grad av förutsägbarhet från politiskt håll och ökade basresurser för forskning. Såväl formellt självstyre som reellt handlingsutrymme är således nödvändiga för att lärosätena på bästa sätt ska kunna bidra till att Sverige förblir en framstående kunskaps- och forskningsnation.

Sveriges högskolelandskap medför en hög tillgänglighet till högre utbildning vilket har stor betydelse för regional kompetensförsörjning och utveckling. Samverkan mellan högskolan och andra sektorer finns i hela landet och har bidragit till både lärosätenas profilering och resulterat i samhällsrelevant forskning. Samtidigt är basfinansieringen av forskning koncentrerad till de äldre och de fackinriktade universiteten. Därmed skapas helt skilda ekonomiska förutsättningar att utföra högskolesektorns gemensamma uppdrag beträffande forskning, utbildning och samverkan. Enbart nio procent av det totala basanslaget för forskning tillkommer de nya universiteten, vilket medför att de traditionella lärosätena i genomsnitt har ett tio gånger större basanslag för forskning än de nya universiteten (utöver tilldelningen 17 500 kronor per helårsstudent). Obalansen i forskningsfinansiering innebär att den samhällsrelevanta forskning som nyare universitet bedriver får väsentligt sämre förutsättningar jämfört med forskning vid de äldre universiteten.

De nya universiteten framstår som en underutnyttjad potential som behöver ges nödvändiga förutsättningar för att utvecklas och bedriva forskning på det sätt som Sverige som kunskapsnation behöver.

Att ytterligare koncentrera landets forskningsresurser – oavsett om det sker genom basanslaget eller genom de statliga forskningsråden – skulle vara att fortsätta på en redan inslagen väg som inte infriat senare decenniernas förväntningar. Vi ser idag att

till exempel Malmö universitet, trots ett mycket begränsat basanslag, står sig väl i jämförelsen med äldre universiteten gällande kvaliteten i den vetenskapliga produktionen och förmågan att attrahera forskningsmedel från de statliga forskningsråden. Goda prestationer bör kunna påverka storleken på det statliga forskningsanslaget. Ökade statliga forskningsresurser bör därför delvis konkurrensutsättas via en indikatorbaserad modell hellre än att fördela forskningsmedel genom riktade satsningar (exempelvis strategiska forskningsområden och profilområden) som sedermera övergår till basanslag eller en tilldelning slentrianmässigt baserad på tidigare tilldelning.

Ett ökat basanslag skulle även ge bättre förutsättningar för forskningsanknytning av utbildning för alla studenter – inte bara de som studerar vid de äldre lärosätena – samt stärka förutsättningarna för forskarutbildning i hela landet. Inte minst industrins gröna omställning och välfärdssektorns utmaningar innebär stora kompetensförsörjningsbehov gällande arbetskraft med doktorsexamen. I gruppen av nya universitet har Malmö universitet lägst basresurser för forskning sett till omfånget av utbildningen, samtidigt som lärosätet har ett stort utbildningsuppdrag i att utbilda för samhällsbärande, kvinnodominerade professioner, vilkas anknytande forskningsområden traditionellt sett är underfinansierade.

Ökade basanslag för forskning, en flexibilitet för hur anslagen för forskning respektive högre utbildning kan nyttjas, samt en bättre balans mellan basanslag och externa bidrag skulle sålunda bidra till att de utmaningar som lyfts ovan markant minskar. SUHF har under många år pekat på behovet av ökade basresurser för forskning och att medfinansieringskraven från statliga finansiärer begränsas, det är hög tid att genomföra det nu.

Malmö universitet anser att:

- forskningspolitiken måste vara långsiktig och värna forskningens och utbildningens oskiljaktighet
- basanslagen ska öka, särskilt till de nyare universiteten
- del av det statliga forskningsanslaget ska konkurrensutsättas med en indikatorbaserad modell framför att basera tilldelningen på historisk tilldelning eller riktade satsningar
- Kraven på medfinansiering från statliga forskningsfinansiärer ska slopas

2. Forskning för samhällsutveckling och högre utbildning

För att kunna möta arbetsmarknadens behov av kompetensförsörjning krävs utökade forskningsresurser till miljöer som forskar och utbildar i nära samverkan med olika samhällsaktörer, i synnerhet offentlig sektor. Regeringen bör även slå vakt om lärosätenas breda uppdrag att bidra till forskningsbaserade politiska beslut och en bildad samhällsdebatt.

Sverige står inför stora utmaningar när det gäller kompetensförsörjningen inom flera samhällsviktiga områden, som till exempel välfärdssektorn. De stora behov vi ser på arbetsmarknaden av viktiga professionsutbildningar – lärare, sjuksköterskor med flera – måste gå hand i hand med en utvecklad forskning inom dessa områden. Långsiktighet i politiken är A och O för forskning och högre utbildning, det gäller inte minst forskningsanknytningen av professionsutbildningarna. Lärosätena spelar en central roll i att utveckla forskningsanknuten utbildning, forska i samverkan med professioner och bedriva forskning för att stärka trygghet, vård, skola och omsorg. Satsning på forskning om välfärdssektorn är en viktig jämställdhetsfråga eftersom denna i stor utsträckning berör kvinnodominerade yrkesgrupper och vetenskapsinriktningar som karakteriseras av långvarigt bristande forskningsfinansiering. Genom starkare forskningsanknytning av dessa högre utbildningar, förbättras möjligheten att öka yrkenas attraktionskraft och status.

Dessutom är det nödvändigt att de universitetslärargrupper som utbildar t.ex. förskolelärare, lärare, sjuksköterskor, socionomer och poliser erbjuds möjlighet att vara verksamma i forskningsaktiva miljöer. För att detta ska komma till stånd måste resurstilldelningen till dessa forskningsområden öka. Det är av högsta vikt att dessa discipliner ges bra förutsättningar att utvecklas på vetenskaplig grund.

Kompetensförsörjningen inom högskolesektorn är ojämn, och inom de ovan nämnda områdena är bristen på disputerade lärare stor. Finansiering av nationella forskarskolor kan till viss del avhjälpa den begränsade tillgången på universitetslärare inom utbildningsvetenskap, socialt arbete, polisiärt arbete, hälso- och vårdvetenskap. Det finns också ett stort behov av fler flervetenskapliga forskarskolor för att rusta Sverige bättre att hantera andra typer av samhällsutmaningar, inom exempelvis klimatomställning, teknikanvändning, samhällets digitalisering och artificiell intelligens.

Sverige har mycket goda förutsättningar att vara internationellt framstående inom forskning i samverkan med offentlig sektor. Ett gott exempel är försöksverksamheten ULF (Utbildning, Lärande, Forskning). Malmö universitet har höga förväntningar på de resultat denna verksamhet kan ge genom långsiktig finansiering. ULF-verksamheten visar att detta är ett framgångsrikt sätt att stärka forskning om och för skolan och förskolan, och därmed en möjlighet till en sådan långsiktigt hållbar nationell lösning. Idag deltar samtliga lärosäten med lärarutbildningar och drygt 200 skolhuvudmän i verksamheten. ULF bör permanentas efter fem års försöksverksamhet med dokumenterat goda resultat

(Prop 2020/21:60). Satsningen skapar genom sin infrastruktur förutsättningar för progression och långsiktig utveckling inom såväl utbildningsvetenskaplig forskning som skelsektorn. ULF skapar därutöver förbättrade möjligheter att utveckla praktisknära forskning i samverkan och att kunskap genereras, sprids och tillgängliggörs. Malmö universitet vill understryka vikten av att fortsätta att utveckla det långsiktiga och välorganiserade arbete som utförs inom ULF och uppmanar till att avsätta medel till verksamheten i linje med vad som anges i det inlämnade avtalsförslaget.

Inom polisiärt arbete har behovet av mer forskning och ökad forskningsanknytning av polisutbildning identifierats i tidigare forskningsproposition och budgetproposition. Regeringen bör inrätta ett nationellt kunskapscentrum i polisiärt arbete, som kan utgöra en kunskapsplattform och mötesplats för forskare och yrkesverksamma. Malmö universitet har mycket goda förutsättningar att utgöra värdorganisation för ett sådant nationellt centrum, med tanke på den polisutbildning och polislära forskning och forskarutbildning som bedrivs inom kriminologi och andra relevanta ämnen, såsom datavetenskap. Den framgångsrika tvärvetenskapliga forskningen inom kriminologi har utvecklats i nära samverkan med bland annat polis och socialtjänst, vilka utgör en del i lärosätets omfattande lokala, regionala och nationella kontaktytor. Samhället behöver yrkesgrupper med hög kompetens inom sina respektive specifika fält, men det behövs också förståelse för historiska skeenden och komplexa sammanhang, inte minst för att stärka förmågan att hantera en oviss framtid. En bred humanistisk och samhällsvetenskaplig forskning gör välfärdssektorn, och samhället i stort, bättre rustat inför framtida samhällsutmaningar gällande till exempel: jämlik hälsa, hållbar utveckling, likvärdig utbildning och brottsförebyggande åtgärder. Humanistisk och samhällsvetenskaplig forskning är högst centrala i att bidra till forskningsbaserade professioner, politiska beslut och en bildad samhällsdebatt. Inte minst spelar dessa områden en helt central roll för att på djupet förstå komplexa världsskeenden, såsom geopolitiska oroshärdar. Den risk som det innebär att försämra kunskapsutvecklingen inom humaniora och samhällsvetenskap kan inte underskattas.

Malmö universitet anser att:

- mer resurser ska riktas till välfärdsnära forskning
- finansieringen av nationella forskarskolor bör öka, exempelvis i anknytning till professionsutbildningar och i syfte att möta komplexa samhällsutmaningar som kräver flervetenskaplig forskning
- regeringen ska agera för ett ULF-avtal med utgångspunkt i det förslag som lärosätena och skolhuvudmännen gemensamt har lämnat in.
- regeringen bör inrätta ett nationellt kunskapscentrum i polisiärt arbete med Malmö universitet som värdorganisation.

- forskning inom humaniora och samhällsvetenskap bör stärkas i syfte att värna en bildad samhällsdebatt och skapa förståelse för genomgripande samhällsförändringar

3. Mer resurser till forskningsinfrastruktur är grundläggande

En väl fungerande nationell forskningsinfrastruktur och god tillgång till internationell forskningsinfrastruktur är grundläggande för högkvalitativ forskning. Därtill behöver alla landets lärosäten tillräckliga resurser för lokal forskningsinfrastruktur för att bland annat möta de krav som öppen vetenskap ställer. Betydligt större insatser behöver göras både vad gäller internationell och nationell samordning av befintlig infrastruktur och finansiering av nya satsningar.

Vetenskapsrådets finansiering av forskningsinfrastruktur av nationellt intresse är i hög grad bunden i långsiktiga, ofta internationella, åtaganden som tenderar att bli allt dyrare. I den senaste forskningspropositionen ökade visserligen finansieringen, men ytterligare insatser och samordning behövs för att säkerställa alla svenska lärosätens tillgång till infrastruktur.

Malmö universitet föreslår därför en stärkt, långsiktig finansiering och en skarpare prioritering av nationell forskningsinfrastruktur understött av ett utökat handlingsutrymme och ansvarsmässiga förutsättningar för finansiärer och lärosäten. Forskningsinfrastrukturer kräver betydande finansiella resurser och för att säkerställa optimal resursanvändning krävs även ett utvecklat system för utvärdering som driver kvalitet.

Utöver nationell och internationell forskningsinfrastruktur, behövs väl fungerande lokal forskningsinfrastruktur för att bedriva högkvalitativ forskning även vid nya universitet. Behovet av avancerad forskningsinfrastruktur ökar i takt med digitaliseringen och krav på öppna, men säkra, lagringslösningar för forskningsdata. Alla lärosäten behöver goda förutsättningar för att bygga upp en modern infrastruktur som svarar mot forskningens behov och för att utveckla innovationer och övrig samverkan med näringslivet, offentlig sektor och andra aktörer.

I linje med SUHF:s remissvar på den statliga offentliga utredningen ”Stärkt fokus på framtidens forskningsinfrastruktur” anser vi att förslaget om en gemensam organisation/myndighet för e-infrastruktur för forskning bör implementeras skyndsamt för att ta tillvara Sveriges möjligheter inom forskning och utveckling. Organisationen bör vara oberoende av forskningsfinansiär men nära forskningens utövare. Detta är särskilt angeläget för känsliga data.

Malmö universitet anser att:

- regeringen vid fördelningen av basanslaget för forskning ska ta särskild hänsyn de nya universitetens behov av uppbyggnad och drift av lokal forskningsinfrastruktur
- tillräckliga resurser behöver avsättas till uppbyggnad och utnyttjande av forskningsinfrastruktur av nationellt intresse, inklusive MAX IV och ESS, samt digital infrastruktur för att uppfylla samtliga vetenskapsområdets behov
- Regeringens ska implementera en ny myndighet för e-infrastruktur

4. Alla universitet är innovationsmotorer

De nya lärosätena har en stor potential för ökad innovation, inte minst genom regionala samarbeten med näringsliv, offentlig sektor och civilsamhället. Såväl tekniska innovationer som sociala innovationer har potential att bidra till lösningar på nationella såväl som globala utmaningar.

Det svenska forsknings- och innovationslandskapet är fragmenterat och rymmer många olika aktörer. Lärosätena behöver förutsättningar och resurser, såväl som ökad synkronisering av insatserna, för att kunna bidra till hela Sveriges innovationskraft. Vid sidan av de nya lärosätena är t.ex. näringslivet, KK-stiftelsen, Vinnova och olika samarbetsorganisationer viktiga aktörer. Samtidigt behöver innovationsområdet stärkas genom strategiska avväganden på nationell nivå och genom att strukturella behov tillgodoses. Staten spelar en viktig roll för att åstadkomma detta. Inte minst skulle innovationsklustret inom life science i Öresundsregionen med Medeon Science Park i Malmö och SmiLe Incubator, Medicon Village samt Ideon Science Park i Lund på den svenska sidan kunna gynnas av en tydligare synkronisering av de svenska och danska nationella strategierna.

Deep tech och sociala innovationer är exempel på nyttiggörande som möjliggörs genom samverkan. För lärosätenas vidkommande är det viktigt med tydliga förutsättningar för att stärka och vidareutveckla den typ av innovation och nyttiggörande som också efterfrågas av samhällets olika aktörer. Viktigt i detta sammanhang är att lärosätets forskningsanslag ska kunna användas till att bidra till utvecklingen av det egna holdingbolaget och därmed stärka universitetens förmåga att bidra med innovationer.

För att svenska universitet fullt ut ska fungera som innovationsmotorer och stärka Sveriges konkurrenskraft, bör regeringen satsa på att utveckla en bred innovationsförmåga vid lärosätena. För att utveckla lösningar på aktuella samhällsutmaningar, exempelvis de som är framskrivna i Agenda 2030, och öka Sveriges konkurrensförmåga behöver tekniska och sociala innovationer gå hand i hand. Malmö universitets Mötesplats Social Innovation är en lämplig plattform för att utveckla forskningsmetoder, stödsystem och finansieringslösningar för spin-outs inom sociala innovationer som kan skalas upp för en större marknad.

Ett viktigt steg i realiseringen av innovationer är principer om öppen vetenskap, det vill säga forskning i samverkan, öppna forskningsdata och tillgängliggörande av forskningsresultat och vetenskapliga publikationer. För att detta ska kunna genomföras krävs betydande nationella insatser och resurser gällande digital forskningsinfrastruktur, såsom beskrivits ovan.

Malmö universitet anser att:

- regeringen behöver bringa ordning i ansvarsfördelningen bland de instanser som är tänkta att stödja lärosätenas innovationsarbete
- i syfte att realisera ambitionen med öppen vetenskap behöver lärosätena förfoga över nya infrastrukturella resurser till utbyggnad av stödet för öppet tillgängliggörande av alla delar i forskningsprocessen
- lärosätena ska få större utrymme att själv förfoga över forskningsanslaget och därmed bidra till utvecklingen av det egna holdingbolaget och innan detta är realiserat bör samtliga lärosätens holdingbolag tillförsäkras tillräcklig och likvärdig finansiering.

5. Internationalisering för högre kvalitet i forskning

Om Sverige även framgent ska vara en framstående forskningsnation som möter globala samhällsutmaningar, behöver vi förbli en del av det internationella vetenskapssamhället. Karriärvägar vid de svenska lärosätena behöver bli mer attraktiva ur ett internationellt perspektiv och förutsättningarna för den internationella mobiliteten måste förbättras.

Vetenskapssamhället är till sin natur internationellt och förutsätter utbyten och kontakter med andra länder. Sverige behöver därför slå vakt om internationella forskningsnätverk och relationer om vi ska kunna bedriva den interdisciplinära och internationella forskning som behövs för att möta de globala komplexa utmaningarna.

Internationaliseringen äger rum på olika skalor. Även om forskningssamarbeten inom Öresundsregionen närmast är att betrakta som lokala, behöver hinder undanröjas för ett friktionsfritt samarbete över nationsgränsen. Därutöver bör tillräckliga resurser avsättas för nordiska samarbeten utöver lärosätenas basfinansiering.

Den europeiska dimensionen är viktig, inte minst med tanke på omfånget av EU-kommissionens stödformer och European Research Area som gemensam angelägenhet. Det finns anledning att verka för starkare samarbeten inom Europa, dels för Europas egen skull, dels ur ett globalt perspektiv. En högre grad av synkronisering mellan de statliga forskningsrådets satsningar och kommissionens skulle kunna effektivisera forskningsfinansieringen.

Eftersom Sverige är ett förhållandevis litet land borde vi ta vara på globaliseringens fördelar genom att skapa bättre förutsättningar för forskare från andra länder som vill satsa på att fortsätta sin karriär här. Utöver det behöver Sverige kunna erbjuda goda villkor för en postdoktoral karriär bland utländska doktorander med svensk forskarexamen, så att en tillräckligt stor andel kan fortsätta verka inom landet. Internationaliseringen av forskning handlar dock inte enbart om mobilitet för enskilda forskare, utan också om att stödja forskning för globala utmaningar inom områden såsom ohälsa, klimatförändringar och fattigdom, vilket är till särskild gagn i arbetet med att jämna ut globala orättvisor.

Malmö universitet anser att:

- forskningspolitiken ska ha en internationell utblick med ökade resurser för forskning som bedrivs i samarbeten, bland annat genom att återinföra medel till utvecklingsforskning
- regeringen behöver öka möjligheten till internationell mobilitet för forskare, till exempel genom förenklad administration
- regeringen måste ändra migrationslagstiftningen så att utländska disputerade och de med svensk forskarexamen lättare kan göra en postdoktoral karriär i Sverige.

Malmö universitet: Det öppna lärosätet

Instruktion: Delge gärna de forskningsprioriteringar som har gjorts på ert lärosäte och hur den framtida inriktningen ser ut. Kommentera i synnerhet hur lärosätets verksamhet förhåller sig till de politiska prioriteringarna hög kvalitet i forskning och utbildning, internationalisering och innovation. Kommentera även ert arbete med samverkan, med fokus på hur forskningsresultat kan nyttiggöras. Kommentera gärna i ert underlag hur ni arbetar med profilområden.

Malmö universitet är ett öppet, nyskapande och gränsöverskridande lärosäte som tar sig an komplexa frågor och samhällsutmaningar. De akademiska värdena – frihet, integritet, kvalitet, ansvar och kollegialitet – utgör utgångspunkter för verksamheten i universitetets sammanhållna kunskapsmiljöer, vilka inkluderar forskning, utbildning och därtill hörande samverkan med omgivande samhälle.

Malmö universitet samlar och förstärker excellent forskning genom universitetets gemensamt finansierade forskningscentrum inom olika vetenskapsområden. En fortsatt satsning på 30 miljoner om året fram till 2030 har beslutats och är under utlysning i skrivande stund. Därutöver fördelas basanslag i allt högre grad till fakulteterna, vilket stärker forskningen och forskarutbildningen på bred front och bidrar till utbildningens forskningsanknytning såväl som till

forskningens utbildningsrelevans. I arbetet med profilmråden har tre områden (migration, biologiska gränssytor respektive sakernas Internet) erhållit utvecklingsmedel. Malmö universitet anser emellertid att lärosätena – med anledning av det kvalitetsarbete som de bedriver – själva ska hantera sin forskningsprofilering med tillhörande kvalitetsutvärdering.

Forskningens genomslag inom såväl akademi som omgivande samhälle är en ledstjärna inom organisationen. Forskningen som bedrivs vid Malmö universitet uppvisar hög akademisk kvalitet, såväl andelen bidragsmedel från de statliga forskningsråden som andelen högciterade artiklar ligger över det nationella medelvärdet respektive världsgenomsnittet. Därutöver har Malmö universitet en omfattande samverkan med andra samhällsaktörer, både gällande att involvera dessa i själva forskningsprocessen och att nyttiggöra forskningsresultat i form av tekniska innovationer och samhällsinnovationer. Malmö universitet arbetar dessutom med öppen vetenskap, bland annat genom att från och med 2024 samla stödstrukturer för etisk och öppen hantering samt analys av forskningsdata i en kärnfacilitet.

För att stärka lärosätets internationella samarbete har Malmö universitet arbetat fram en handlingsplan som ska stärka universitetets position inom europeiska universitetsnätverk och i förlängningen öka EU-finansieringen. Därutöver har Malmö universitet anslutit sig till EU-kommissionens initiativ att reformera bedömningen av forskning (CoARA) och deltar i samarbeten med andra europeiska lärosäten, bland annat inom ramen för European University Initiatives (EUI) och European Network of Innovative Higher Education Institutions (ENIHEI). Genom utökade basanslag skulle möjligheterna till internationella, och då främst europeiska, samarbeten kraftigt förbättras.